

بنام خدا

دوستان مبارز، اعضای نهضت آزادی ایران

خبر محکومیت‌های سنگین شما و حکم غیرقانونی شدن نهضت آزادی بوسیله دادستانی انقلاب برای اینجانب و همه مبارزین راه حق غیرمنتظره و بسیار تأسف‌آور بود. بعضی از شما مردان راه خدا در شرایط خفقان‌آور بعد از کودتای آمریکایی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ در نهضت مقاومت ملی با شاه مبارزه می‌کردید و در سال ۱۳۴۰ نهضت آزادی ایران را بوجود آوردید. شما و مهندس بازرگان، آیت‌الله طالقانی و دکتر سحابی رهبران فقید نهضت آزادی بارها زندان‌های شاه را تحمل کردید و اکنون هم همان راه استوار خود را بسوی خدا می‌پیمایید. قرآن در سوره بقره پس از ذکر لزوم جنگیدن در راه خدا در آیات ۱۵۵ تا ۱۵۷ می‌فرماید: "حتماً شما را با چیزهایی مثل ترس شدید، گرسنگی و از دست دادن مال و جان و ثمره‌های زندگیتان آزمایش می‌کنیم و صابران را بشارت ده، آنها که وقتی مصیبتی به آنها می‌رسد می‌گویند ما متعلق به خدا هستیم و بسوی او باز می‌گردیم. توجه مخصوص خدا و رحمت او شامل آنهاست و این افراد هستند که هدایت شده‌اند."

قابل ملاحظه است که نهضت آزادی ایران را رژیم شاه از ترس ملت جرأت نکرد که غیرقانونی اعلام کند ولی اکنون کسانی که نه از خشم خدا و نه از خشم ملت می‌ترسند، آنرا بعد از بیش از چهل سال سابقه درخشان غیرقانونی می‌کنند.

اینجانب متأسفانه در این شرایط سخت در کنار شما نیستم تا در سختی‌ها شریک شما باشم و علت آنرا عده‌ای از شما می‌دانید. وقتی در ایران بودم با وجود کم‌درد شدید دعوت وزیر بهداشتی وقت را پذیرفتم و هفته‌ای یکبار به وزارت بهداشتی می‌رفتم تا به برنامه‌ریزی‌های مربوط به بهداشت و طب کمک کنم ولی به علت عضویت در نهضت آزادی ایران و نیز ایراد گرفتن از کارهای خلاف عدالت مورد دشمنی عده‌ای بودم. وقتی پزشکان معالج من توصیه کردند برای درمان به آمریکا بروم، مثل بیماران دیگر تقاضای ارز به قیمت دولتی کردم. گفتند اول باید عکس رنگی از نخاعت بگیری، و رادیولوژیستی که این کار را کرد، ماده‌ای سمی را که سال‌ها در دنیا مصرف نمیشد، ولی هنوز در ایران بود به کار برد و بعد هم نتوانست آنرا بیرون بکشد. بعد از آنهم آقایان با استفاده من از ارز دولتی مخالفت کردند و حتی علیرغم نظر پزشک متعهد خودشان گفتند که این بیماری در ایران قابل درمان است. به علت آن ماده سمی (پانتوپاک) کم‌دردم خیلی شدیدتر شد و مدت شش‌ماه در خانه بستری شدم و در این مدت هر ۲-۳ روز یک تلفون‌گرام از وزارت بهداشتی به در خانه می‌آمد که اگر فوراً خود را برای رفتن به مأموریت یکماهه خارج از مرکز معرفی نکنم محاکمه اداری خواهم شد.

بالاخره با خانواده‌ام با خریدن ارز از صرافی‌ها و استفاده از برانکاردر در هواپیما به آمریکا آمدم. در اینجا ماده‌ی مزبور را از کمرم بیرون کشیدند و تابلال ۱۲ عمل جراحی بر روی کمرم انجام شده است. هنوز هم درد شدید دارم و روزی فقط چند ساعت می‌توانم کار کنم و بقیه‌ی مدت را باید در بستر باشم. حدود یک ماه دیگر عمل بزرگ دیگری نیز باید انجام شود. خدا را شکر می‌کنم که کمر درد و بیحرکتی باعث شد به تحقیق در قرآن پردازم و باقسمتی از این دریای بیکران آشنا شوم.

دوستان عزیز

شما متأسفانه بوسیله حکومتی محاکمه و محکوم شده‌اید که خود را حکومت اسلامی می‌نامد، در حالیکه قرآن و روش زندگی پیغمبر و ائمه باندازه‌ای آزادی به مخالفان می‌دهد که حیرت‌انگیز است. آزادی بیانی که قرآن دستور می‌دهد و پیغمبر و ائمه به آن عمل کردند، اصلاً قابل مقایسه با آزادی بیان در مکتب‌های فکری بشری نیست. مثلاً قرآن در آیات ۱۷ تا ۱۹ سوره زمر می‌فرماید:

”والذین اجتنبوا الطاغوت ان یعبدوها و انابوا الی الله لهم البشری فبشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه اولئک الذین هدیهم الله و اولئک هم اولوالالباب“

وکسانی که از طاغوت (ستمگر سرکش) دوری گزیدند و او را بندگی نکردند و بسوی خدا بازگشتند بر آنها مژده باد. پس بشارت ده آن دسته از بندگانم را که گفته‌ها را فعالانه می‌شنوند و از بهترین آنها پیروی می‌کنند. آنها کسانی هستند که خدا هدایتشان کرده است و آنها، آری آنها خردمندانند.

طاغوت (ستمگر سرکش) را قرآن به عنوان بزرگترین دشمن خدا و انسان‌ها معرفی می‌کند ولی در این آیات در حالی که دستور می‌دهد او را بندگی نکنید می‌فرماید خردمندان کسانی هستند که بصورت تحقیق حرف‌های دیگران (و از جمله حرف‌های طاغوت و پیروانش) را فعالانه گوش می‌کنند و بعد به بهترین این حرف‌ها عمل می‌کنند.

در خاتمه اجر عظیمی را که با مبارزات صادقانه نصیب شما شده است و می‌شود با ذکر آیه ۳۰ سوره فصلت بیان می‌کنم که می‌فرماید: ”دقیقاً اینطور است که آنها که گفتند رب و ارباب ما فقط خداست و بعد استقامت ورزیدند، ملائکه (نیروهای اداره‌کننده دنیا) بر آنها نازل می‌شوند و می‌گویند که نترسید، محزون نباشید و شما را مژده باد به بهشتی که به شما وعده داده شده است.“

جلیل ضربابی

مرداد ۱۳۸۱